

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:

președinte
judecători

**Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Ion GUZUN**

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Grecu Ion în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 iulie 2021, în cauza penală privind-l pe

LUNGU Andrian XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.02.2021-24.05.2021;

Instanța de apel: 11.06.2021-20.07.2021;

Instanța de recurs: 09.09.2021- 27.10.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 24 mai 2021, *cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală* Lungu Andrian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 8 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la Lungu Andrian, în beneficiul statului, suma de 23,24 lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate în cadrul cauzei penale nr. 2019150402, pentru efectuarea testării alcoolscopice cu alcooltestul „Drager”, în vederea stabilirea concentrației vaporilor de alcool în aerul expirat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Lungu Andrian la data de 11 iunie 2019, aproximativ în jurul orei 23:45, cunoscând cu certitudine că acționează cu încălcarea prevederilor pct. 10) alin. (2) lit. a) și pct. 14) lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, conform căruia, persoana care conduce mijlocul de transport trebuie să posede permis de conducere, fiindu-i interzis să conducă vehiculul, în stare de ebrietate, care provoacă reducerea reacției de natură să-i afecteze capacitatea de conducere, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără a deține permis de conducere a mijloacelor de transport, intenționat s-a urcat la volanul automobilului de model „Opel Vectra” cu XXXXX și deplasându-se pe XXXXX, a fost stopat de către colaboratorii Batalionului de Patrulare „Sud” al Inspectoratului Național de Patrulare.

Fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate de către colaboratorii Batalionului de Patrulare „Sud” al Inspectoratului Național de Patrulare a fost supus alcooltestului “DRAGER”, conform căruia a fost stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,83 mg/l, care conform prevederile art. 134¹² Cod penal, se atestă ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Prin acțiunile sale Lungu Andrian a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal conform indicilor: conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat săvârșită de o persoană care nu deține permis de conducere.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocații Starodubova Vera și Grecu Ion în interesele inculpatului, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătoriei Cahul.

3.1 Avocata Starodubova Vera în apel a solicitat casarea sentinței, cu emiterea uni noi decizii prin care să fie stabilită o pedeapsă lui Lungu Andrian de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea cererii de apel avocata a indicat că, sentința instanței de fond este prea aspră pentru Lungu Andrian. Pe parcursul acțiunilor de urmărire penală cât și în instanța de judecată Lungu Andrian și-a recunoscut pe deplin vinovăția. Instanța de judecată nu a luat în vedere că Lungu Andrian este unicul întreținător al familiei sale și că are la întreținerea sa un copil minor și bolnav, la locul de trai se caracteriza pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se afla, sentința a fost emisă în lipsa inculpatului deoarece s-a aflat la spitalul cu copilul său minor.

Considera apelanta că, conform Codului penal pentru o infracțiune comisă de Lungu Andrian există și o pedeapsă alternativă: muncă neremunerată în folosul comunității.

3.2. La data de 08 iunie 2021, avocatul Grecu Ion în interesele inculpatului a depus apel prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei penale și pronunțarea unei hotărârii cu aplicarea față de inculpat a pedepsei mai blânde sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore.

În argumentarea apelului, avocatul a invocat că, instanța de fond a apreciat eronat imposibilitatea aplicării pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în privința inculpatului, individualizând astfel injust pedeapsa penală aplicată acestuia.

Considera apelantul neîntemeiată poziția instanței de fond, aplicând acestuia o pedeapsă disproporționat de aspră, care este inechitabilă prin prisma art. 61 Cod penal.

Având în vedere circumstanțele cauzei, în privința inculpatului există circumstanțe atenuante la individualizarea pedepsei penale, deoarece acesta a dat dovadă de căință sinceră pentru comiterea infracțiunii incriminate. De asemenea, având în vedere personalitatea inculpatului, ținând cont de art. 61 Cod penal, sarcinile

pedepsei penale pot fi atinse în privința acestuia prin condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei penale.

Avocatul menționează că inculpatul a comis infracțiune ușoară, în cadrul judecării cauzei inculpatul a dat dovadă de căință pentru infracțiunea comisă. Inculpatul a menționat clar că îi pare foarte rău de infracțiunea comisă și că va evita pe viitor încălcarea legislației penale. De asemenea, inculpatul a depus o cerere privind examinarea cauzei penale vizate în procedură specială, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

De asemenea, apărarea considera că este posibilă aplicarea rigorilor art. 90 Cod penal sau muncă neremunerată în folosul comunității.

Privitor la personalitatea inculpatului, s-a menționat că conform caracteristicii inculpatului de la locul de trai acesta se caracteriza pozitiv și nu făcea abuz de băuturi alcoolice, nu se afla la evidenta medicului narcolog și psihiatru, dispune de loc permanent de trai. Toate aceste aspecte, privite în cumul demonstrează posibilitatea reală de aplicare la caz a pedepsei penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau aplicarea unei pedepse cu suspendare în temeiul art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 iulie 2021, apelurile avocaților Staradubova Vera și Grecu Ion în interesele inculpatul au fost respinse ca nefondate. Sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a respectat prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală și corect a examinat și acceptat cererea inculpatului privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, corect a constatat circumstanțele cauzei și întemeiat a stabilit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, în baza probelor administrate și verificate în mod corespunzător, cercetate în prima instanță și instanța de apel.

Probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate și nici n-au fost cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, așa cum nu au solicitat-o părțile, iar cauza a fost examinată în procedură simplificată.

Referitor la pedeapsă instanța de apel a menționat că chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei autorului. Pedeapsa aplicată vinovatului, trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, prevăzute la art. 61 Cod penal. Instanța de apel a reținut că, categoria și termenul de pedeapsă care urmează a fi stabilit, este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal.

La caz, instanța de apel a specificat că prima instanță la individualizarea pedepsei penale a luat în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, personalitatea celui vinovat, circumstanțele ce

atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Inculpatul prin intermediul apărătorilor săi nu a contestat circumstanțele de fapt constatate de instanța de fond, și nici calificarea faptei imputate, dar este rezervat asupra individualizării pedepsei penale de către instanța de fond, pe care o consideră nejustificat de aspră, cu necesitatea aplicării pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 160 ore sau a prevederilor art. 90 Cod penal.

În asemenea situații s-au respins argumentele expuse în cererile de apel declarate precum că pedeapsa penală este prea aspră, deoarece inculpatul la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor, la evidența mediului psihiatru și narcolog nu se află, și-a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, existența circumstanțelor atenuate, a comis infracțiune din categoria celor ușoare, deoarece numai o pedeapsă justă și proporțională este de natură să asigure atât exemplaritatea cât și finalitatea acesteia, prevenția specială și generală înscrise și în Codul penal, potrivit căruia *“scopul pedepsei este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni”*.

Or, anterior inculpatului i-a fost oferită posibilitatea corijării și reeducării sale fără privarea de libertate, prin stabilirea termenului de probă de 4 ani, stabilită prin sentința Judecătorei Dondușeni din 19 iunie 2012, potrivit căreia Lungu Andrian a fost condamnat pe art. 264 alin. (4), 264¹ alin. (4) Cod penal la 5 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani (f.d.69-75).

Ulterior la data de 24 septembrie 2013 prin sentința Judecătorei Călărași, (casată în partea pedepsei prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2014), Lungu Andrian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, și prin aplicarea art. 85 Cod penal, i s-a adăugat parte neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Dondușeni din 19 iunie 2012, cu stabilirea pedepsei definitive de 5 ani 2 luni închisoare.

Instanța de apel a considerat că doar pedeapsa sub formă de închisoare aplicată inculpatului va contribui la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Partea apărării corect a indicat că pedeapsa cu privarea efectivă de libertate a inculpatului urmează a fi aplicată doar în cazul în care o altă măsură alternativă detenției efective nu va fi de natură de a asigura scopurile și sarcinile pedepsei penale dar în speța dată, inculpatului i-a fost oferită o asemenea șansă prin aplicarea pedepselor neprivative de libertate dar care nu și-au atins scopul pedepsei stabilite.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Grecu Ion în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, cu emiterea unei noi hotărâri

prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate.

În motivare recurentul a indicat că:

- instanțele au apreciat în mod eronat imposibilitatea aplicării pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în privința inculpatului;
- a fost aplicată o pedeapsă disproporționat de aspră, care este inechitabilă prin prisma art. 61 Cod penal, impunându-se în acest aspect intervenția instanței de recurs;
- în privința inculpatului există circumstanțe atenuante, deoarece acesta a dat dovadă de căință sinceră pentru comiterea infracțiunii incriminate;
- inculpatul este judecat penal pentru comiterea unei infracțiuni ce face parte din categoria celor ușoare.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Colegiul reține, că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanței de apel numai cu referire la pedeapsa stabilită, solicitând aplicarea unei pedepse non privative de libertatea.

În general, instanța de recurs notează că, pentru a se reține eroarea de drept stipulată în pct. 10) și pentru a se statua că s-au aplicat pedepse individualizate contrar exigențelor legale, instanțele de fond urmau să facă abstracție de la prevederile art. 75 Cod penal, care reglementează criteriile generale de individualizare a pedepsei, limitele ei în raport cu circumstanțele agravante și atenuante etc., ținând seama de limitele stabilite în partea specială a Codului.

În prezenta speță, temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmare, iar întru desfășurarea concluziilor sale, instanța de recurs va purcede la analiza punctată asupra argumentelor invocate, prin prisma temeiului pentru recurs nominalizat.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent nu se confirmă, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală

potrivit cărora *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, iar decizia trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției dat.*

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept, se relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deși prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală prevăd reducerea cu 1/3 a limitelor pedepsei prevăzute de lege, nu obligă instanța de judecată să aplice doar limita minimă sau maximă. Aceasta stă la discreția instanței care în urma analizării tuturor circumstanțelor stabilește termenul pedepsei și argumentează modul stabilirii termenului dat.

Subsidiar, Colegiul penal relevă că, textul art. 90 alin. (1) Cod penal prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Astfel, din examinarea condițiilor în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că acesta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate, pe care instanța de judecată este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde. Instanța de apel corect a conchis că inculpatul nu întrunește condițiile necesare pentru a se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei numite și, respectiv, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu ar fi proporțională faptelor prejudiciabile săvârșite și persoanei inculpatului.

Instanța de apel just a concluzionat că sancționarea inculpatului cu suspendarea condiționată a pedepsei reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite. În plus, inculpatul a fost anterior judecat pentru infracțiuni asemănătoare și i-a fost oferită posibilitatea corijării și reeducării sale fără privarea de

libertate, însă nu înțeles urmările acțiunilor sale ce a impus instanța să-i aplice pedeapsa sub formă de închisoare reală.

Criticile formulate de recurent în recurs sunt identice cu cele indicate în apel și au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4-5**, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

În acest punct de analiză, Colegiul consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din recursul înaintat de avocatul Grecu Ion în numele inculpatului nu și-a găsit confirmarea.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Grecu Ion în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 iulie 2021, în cauza penală privind-l pe LUNGU Andrian XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 noiembrie 2021.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN